

מ"ת 31260/08/14 - מדינת ישראל נגד נאיף עלקם (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 31260-08-14 מדינת ישראל נ' עלקם(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת שירלי רנר
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	נאיף עלקם (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד איילה גלברד יעקב

המשיב וב"כ עו"ד מוסטפא יחיא

מתורגמנית לשפה הערבית גב' הייא עבאסי

החלטה

בפני בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו בת.פ. 31224-08-14.

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון שוד והפרת הוראה חוקית.

על פי כתב האישום מדובר באירוע שהתרחש ביום 14.8.14 ואשר במהלכו ירדה המתלוננת מרכבה אותו החנתה ליד ביתה ברח' נעמי בירושלים בעודה מחזיקה על כתפה תיק. על פי כתב האישום המשיב אשר ישב אותה עת על מדרגות בקרבת מקום צעד לעבר המתלוננת, משך בחוזקה בתיקה, ולאחר שהמתלוננת לא הרפתה מהתיק, דחף אותה לעבר הגדר ולבסוף נמלט בריצה מהמקום.

על פי כתב האישום בוצע המעשה עת היה המשיב נתון במעצר בית מלא בבית אביו במסגרת מ"ת 460-02-14 (בית משפט השלום - ירושלים).

2. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה לעבירה של הפרת הוראה חוקית בכך שהמשיב הפר את תנאי מעצר הבית.

עיקר טענתו של ב"כ המשיב בנוגע לראיות לכאורה לעבירת נסיון השוד, עניינה המסכת הראייתית ככל הנוגע לזהויו של המשיב כמי שביצע את המעשה.

3. התשתית הראייתית ככל הנוגע לעצם התרחשות האירוע של ניסיון השוד מצויה בעדות המתלוננת עצמה המפרטת כיצד החנתה את רכבה, ירדה ממנו ואז הבחינה בבחור שישב על המדרגות והסתכל עליה ועל האוטו. בהמשך היא מתארת כיצד הרגישה שהוא מושך את התיק, נאבקה עימו והוא דחף אותה לעבר הגדר. לבסוף לאחר ששמע את צעקותיה וגם ילדיה החלו לבוא לכוונה ויתר, וברח לכוון יער השלום (ר' ש' 2-14).

תיאור דומה של האירוע מופיע גם בדו"ח הפעולה של עוקב 6013 שהיה במקום במסגרת פעילות מבצעית שפרטיה חסויים והמתאר גבר לבוש חולצה אפורה מגיע מכוון אבו טור לרח' נעמי וממתין במקום. בסמוך לשעה 15.41 הוא מבחין במתלוננת תוך תיאור לבושה ומתאר את הבחור המנסה למשוך בכח תיק המצוי על כתפה, הוא מתאר את המאבק בין השניים שבסופו הבחור רץ לכוון יער השלום ללא התיק.

4. זיהויו של המשיב עצמו כמי שהשתתף באירוע נסמך בעיקר על דו"ח הפעולה של העוקב אשר מתאר את האירוע מתחילתו ועד סופו - תפיסתו של המשיב בואדי הסמוך המוביל ליער השלום.

לטענת ב"כ המשיב מדו"ח הפעולה עולה כי בשלב מסויים אבד קשר העין בין העוקב לבין המשיב ויש בכך כדי לפגום משמעותית בשאלת הזהוי הנסמכת למעשה רק על דו"ח העיקוב. טענה זו מבוססת על כך שבסיומו של דו"ח הפעולה כתוב **"כח מעצר של הזמב"צ ימ"ר י-ם שהוזעק למקום נראה עוצר לבדיקה את הגבר (מסעיף 1) בוואדי (מסעיף קודם) ולא נראה"**. ב"כ המשיב מצביע על שתי מילים אחרונות אלו כראיה לניתוק קשר העין.

בעניין זה יצוין כי בתיק מצוי מזכר שיחה עם עוקב 6013 מיום 20.8.14 אשר בו מוסר עוקב 6013 כי שמר על קשר עין לאורך כל זמן העיקוב אחר החשוד מרגע ביצוע העבירה ועד למעצרו כאשר ציין כי הבחין במעצר של המשיב על ידי הבלשים על מנת לוודא שהם עוצרים את החשוד הנכון.

ב"כ המבקשת ציינה בדיון כי לא ניתן היה לגבות את עדות העוקב מאחר והוא נמצא בדרום ועדותו תגבה בימים הקרובים. המזכר נערך לדבריה על מנת להבהיר האם היה העוקב בתצפית קבועה או עקב אחרי החשוד וזאת בעקבות עדות השכנה שהבחינה בעוקב בתזוזה.

אכן מעדות השכנה עולה כי הבחינה ככל הנראה בעוקב כשהוא רץ (ר' שורות 2-6 להודעת השכנה אתי רוסו). מדו"ח העוקב עצמו לא עולה כי נותק קשר העין בינו לבין החשוד והביטוי "לא נראה" בסיום הדו"ח הוא עמום ולא ברורה

משמעותו. ההבהרה הטמונה במזכר שאמנם בשלב זה מהווה עדות שמיעה, מלמדת לכאורה כי אין ליתן למילים אלו את המשמעות אותה מבקש ב"כ המשיב לייחס להם.

5. בדו"ח העיקוב קיימת התשתית הראייתית הנדרשת לשלב זה, בעלת הפוטנציאל לזהויו של המשיב ולהרשעתו במיחוס לו. לכך יש להוסיף כי לבושו של המשיב כפי שתואר בסעיף 1 לדו"ח העיקוב תואם את לבושו של המשיב בעת שנתפס (ר' שורות 68-72 להודעת המשיב). טענת ב"כ המשיב בנוגע לתיאור לבושו של המשיב על ידי המתלוננת "**בגדים כהים אולי כחול כהה**" להבדיל מ"**חולצה אפורה**" כפי שתואר על ידי העוקב, עניינה אי התאמה קלה שאין ליתן לה משקל יתר בשלב זה מאחר ועיקר הטענה איננה בדבר אי התרחשותו של האירוע כמופיע בדו"ח העיקוב, אלא בזהויו של המשיב כמי שהשתתף בו.

גם בטענת ב"כ המשיב ולפיה אילו אכן היה העוקב בתנועה מדוע לא מנע את ביצוע העבירה, אין כדי לפגום בכוחו הראייתי של דו"ח העוקב. העוקב היה כאמור בפעילות מבצעית אחרת במקום שפרטיה חסויים, הוא דווח על האירוע והוזעק כח למקום.

סבורה אני איפוא כי קיימת תשתית ראייתית מספקת לשלב זה למיחוס למשיב.

6. המשיב ביצע לכאורה את המיחוס לו בעודו נתון במעצר בית במסגרת תיק אחר. ב"כ המשיב לא חלק על קיומה של עילת מעצר בעניינו בהנחה שאכן קיימת תשתית ראייתית למיחוס לו. עם זאת, ביקש כי יוזמן תסקיר מעצר בעניינו.

ב"כ המבקשת התנגדה לכך בשים לב לעובדה שהמשיב הפר אמון שניתן בו עת הפר את מעצר הבית, מה גם שאין המדובר במקרה ראשון שכן אף בחודש יוני האחרון נתפס המשיב לטענתה כשהוא מפר את מעצר הבית.

ב"כ המשיב התנגד לכל טענה בעניין אחרון זה מאחר ולא הומצא לו כל חומר. אכן, לא הוגש כל חומר אך יצוין כי המשיב עצמו מאשר בחקירתו כי כבר הפר בעבר את תנאי מעצר הבית (ר' שורות 25-27).

7. ב"כ המשיב לא הציע כל חלופה קונקרטית לשם בחינתה על ידי שירות המבחן. בנסיבות העניין מאחר ועל פי הודעת המשיב עצמו הפר פעמיים את תנאי מעצר הבית, ולאור הודעות המפקחים שבתיק נראה כי החלופה בה הוא שוהה כעת אינה רלוונטית עוד.

בהיעדר הצעה לחלופה קונקרטית אחרת, איני רואה מקום להזמנת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. זאת, בלא לחוות דעה בשאלה האם בנסיבות העניין יש בכוחה של חלופת מעצר כלשהיא לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

אני מורה איפוא על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו בת.פ. 31224-08-14.

**ניתנה היום, ב' אלול תשע"ד, 28 אוגוסט 2014, במעמד
הצדדים.**